

— Гледайте, какъ ще му се поклоня, — извикалъ ядосанъ Герчо и за най-голѣма изненада на всички, приближилъ се до турчина и, вмѣсто поклонъ, хваналъ го за брадата.

— Хей, заптии, какво гледате, откарайте тоя невѣрникъ при сѣдията. Да види тая гяурска глава, какъ се дърпа брадата на правовѣренъ.

Грабнали заптиетата Герчо, закарали го при сѣдията и разправили всичко.

— Какъ посмѣ да направишъ това? — изкрещѣлъ сѣдията и замахналъ да удари Герча.

— Чакай, чакай, господинъ сѣдия, — извикалъ Герчо, — азъ имамъ право за това. Имамъ документъ. Позволи ми да го донеса.

Сѣдията го изпратилъ съ едно заптие до дома, да донесе чудния документъ. Като се върналъ Герчо заварилъ при сѣдията и турчина, комуто дърпалъ брадата. Той едвамъ се побиралъ въ кожата си отъ ядъ.

— Главата му на колъ да набиешъ, — извикалъ той, щомъ видѣлъ Герча.

— Живъ въ земята ще го зароя, — рекълъ сѣдията. — Дай да видя документа!

Герчо извадилъ изъ джеба си нѣщо увито въ кърпа и го далъ на сѣдията.

Сѣдията развързалъ кърпата и що да види: Жълтици! Сложилъ ржце подъ масата и започналъ да брои: 1, 2, 3, 4, 5, ... Па дигналъ глава и запиталъ Герчо:

— Нататъкъ все така ли пише?

— Все така, господинъ сѣдия.

— Ха, така ли?... Иди си момче, — рекълъ любезно сѣдията. — Свободенъ си!

— Какъ, — извикалъ учуденъ оскърбениятъ турчинъ, — нали щѣше да го заровишъ живъ въ земята?

— Има документъ! И съ тоя чуденъ документъ не само твоята, а и моята брада може свободно да скуби, — рекълъ усмихнатъ сѣдията.

Чичко Данчо